

מסורת הש"ס

(א) (כריתות כג.) (ב) (לעיל
טו: ושי"ג.) (ג) (י"ק עב,
ד) פסחים כ. מנחות קכ.
(ה) (דברים יב,) (ו) (ר"ש.
ד"ש.) (ז) (י"ק עא.)
(ח) (ל"ל דרשות,) (ט) (ע"פ
חזק' בטריות מה, ד"ה
שער,) (י) (פסחים יט.)
(כ) (פירש"י הוא כלי שרת
שנולד לו בהמזה וע"ן
רש"א פ"י הערוך,
(ל) (מנחות ז.)

תורה אור השלם

1. הָיָה עִם כָּלֵבִיא יִסֹּב
וְכִאֲרִי יִנְשָׂא לֹא יִשְׁכַּב
עַד יֵאָכֵל טוֹרֵף וְדָם
חֲלָלִים יִשְׁתֶּה;

הַמְדַּבֵּר כֵּן כִּד
2. מִכָּל אֲשֶׁר אֲשֶׁר
יֵאָכֵל אֲשֶׁר יָבוֹא עָלָיו
מִיָּם יִטְמָא וְכָל מִשְׁקָה
אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּכָל כְּלִי
יִטְמָא;
וַיִּקְרָא יְהוָה לְדָוִד
3. וְכִי יִתֵּן מִיָּם עַל יָדְךָ
וְנָפַל מִגְּבֻלָּתָם עָלֶיךָ טֶמֶא
הוּא לָכֵן: וַיִּקְרָא יְהוָה לְדָוִד

הנהות הב"ח

(א) גמ' מיהו שור כלל
ואות א' נמחק: (ב) תוב'
ד"ה סלקא וס' עקביל
ב"מ מתיר ובתולש נמי:
(ג) ד"ה לרד וס' דדס
קדשם לא מנסך ויש
לומר דנקט צריד של
מנחות לפי שרגילים
ליזהר שלא יגע בהם
מים משום חמץ הסיד:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א | תר"ה ס"ד למינא וס"י.
כמו קודם שנפסלו כדמק.
נ"ב עיין בכורות דף עו
ע"ב ודף סה ע"א:

מוסף רש"י

וְהָיוּ חֲלָלִים יִשְׁתָּהוּ. דס
 הֵיכָלָם כֹּה הִלָּלִים, לְמַעַן
 יִהְיֶה מִתָּה עֲרֵב מִקֶּשֶׁה.
 פָּרַט לְדָם קִיְלוֹה.
 שָׁמַע לֵאמֹר מִיֶּתֶה, דזח
 וְהָיָה וְהָיוּ יָקִיר
 מִקֶּשֶׁה וְהָיָה מִשְׁכָּה
 שֶׁל הָאֹרֶזֶם (בִּרְחוּת)
 זֶה הָיָה לְשִׁירָה לְהִלָּל
 מִתְחִילָה וְעַד סוּף. דע
 יָקִיר שְׁמִינִי, (עֲשִׂי' דסג)
 אֵינִי לְשִׁירָה אֶלֶּא
 בְּסוּף. וְכֵן מִשְׁמַעְתִּי אֶלֶּא
 שְׁמִינִי אֶלֶּא כְּמוֹסֶה (דעג)
 וְהָיָה בְּרִיךְ זֶה, צִרְד
 שֶׁל מִנְחוּת. יכ
 מִנְחוּת, מִקֵּץ שָׁלֹם
 נֶגַח שָׁחַן (פִּסְחִים ד)
 קָח מִן סִכָּלָה שָׁלֹם וְגו'
 בְּשֵׁם וְלֹא הִכְסֵּי יִנְגַּע וְגו'
 וְהָיָה, מִנְחוּת בִּלְשׁוֹן
 וְהָיָה. לְכָמוֹךְ מִן הָאִשִּׁי
 (מִנְחוּת קכז).

השוחט פרק שני חולין

הואיל ואסירי בניוה ועבדו. דכתיב: תזנח ולא היה בשר ולא חלב
בפ"ב דנדרות (דף ע"ו): פרע לם קילו. ג' שמקח את כהמה
בתחלה הדס שותה כטיפה אחת או חטים ואח"כ הוא מקלח ואח"כ
הוא משכיר שותה קיימא לן בכריתות (דף כג.) ותניא הסם אזהר
הוה יתיב שפנס יולא הוה שמייה
המשמרת ואילן אכל דם קילו לא
הוה דם הנפש: אה בוריס. ג' שנה
דקרא נקטו יותן מים על זרע
(ירקא יא): ג' וספי. ג' בתחלה
שמייה: יא דלעס. ו' ולתוסה של
מרומה: רבי ס' פיא אומר סולין.

ו"ד אמינא הואיל "אסירי בגזיה ועבודה דמן
 יבעי קבורה קמשמע לן ⁶ תנא דבי רבי
 שמעאל יודם חללים ישתהי' לדם קילוח
 ושאינו מכשיר את הורעים ת"ר השוחט והתז
 ידם על הדלעת רבי אומר הוכשר רבי חייא
 וזומר תולין א"ר אושעיא מאחר שרבי אומר
 הוכשר ור' חייא אומר תולין אנו על מי נסמך
 ואנו נסמך על דברי ר"ש שהיה ר"ש אומר
 יתנוססו מוכשרת ולא דם אמר רב פפא הכל
 יתוודים היבא דאיתיה לדם מתחלה ועד
 סוף פליגי עלמא לא פליגי דמכשיר כי פליגי
 בבנתקנה הדם בין סימן לסימן רבי סבר
 ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף והאי דם
 לשחיטה הוא רבי חייא סבר ⁷ אינה לשחיטה
 ולא בסוף והאי דם מכה הוא ומאי תולין
 וטולין הדבר עד גמר שחיטה אי איתיה לדם
 בסוף שחיטה מכשיר ואי לא לא מכשיר ומאי
 ואנו נסמך על דברי ר"ש לר"ש לא מכשיר
 ורבי חייא מכשיר בנתקנה מיהו ⁸ אשון
 להדרי מר לא מכשיר ומר לא מוכשיר הוה
 ליה רבי חד ואין דבריו של אחד במקום
 שנים רב אשי אמר יתולין לעולם משמע
 נתקנה לר' חייא ספוקי מספקא ליה אי ישנה
 שחיטה מתחלה ועד סוף או אינה לשחיטה
 ולא בסוף ומאי תולין לא אוכלין ולא שורפין
 ומאי באו נסמך על דברי ר"ש לר"ש לא
 הוכשר לרבי חייא ספיקא לענין שריפה מיהו
 וטו להדרי מר לא שרפיה ומר לא שרפיה
 הוה ליה רבי חד ואין דבריו של אחד במקום
 שנים והכי קאמר כגון זאת תולין לא אוכלין
 ולא שורפין ⁹ בעי ר"ש בן לקיש ¹⁰ צריך של
 אשון ושני כי מהניא חבת הקדש לאפסולי
 פיה למימנא ביה ראשון ושני לא או דלמא
 אשנא א"ר אלעזר ת"ש ¹¹ מכל האוכל אשר
 אוכל וגו' יאכל הבא במים הוכשר אוכל
 שאינו בא במים לא הוכשר אמו רבי שמעון
 בן לקיש לית ליה אוכל הבא במים רבי
 שמעון בן לקיש הכי קמביעיא ליה חבת
 ור' לא רבי אלעזר נמי מיתורי קרא קאמר
 ורע מכל האוכל אשר יאכל למה לי

הקדש כאוכל הבא במים דמי או לא רבי אלעזר נמי
מכדי כתיב ³וכי יותן מים על זרע מכל האוכל

שחור ואח"כ יוצא אדם הכל בלא קילוח ולנכון מקלח ואחר הקילוח
 יורש לקיט היו דם שהנשמה יוצאה בו משכלה המשיח ו
 ממזריחא דקמי יא דם התמית מפני שהוא שותה וה"ל שותה
 דם חללים כחיו ולא מקייר דם חלל אלא אותו שיהי
 כיון פירש בקונטרס דרבותא (דף כג.) ודם שחיתו היו אפי' חלל
 קריי דם בלמאד בפ"י דפסחים (דף טו:) והרי דם התמית
 לא מנשיר דאמר קרא כי הדם הוא הנפש דם שהנפש יוצאה בו
 מקמה הצורין במנהג ואין שמן כגון לחמו ואח"כ יורטקו עלי לש
 אחת (א) לרשין יוצאם החיוב לכל מה שזכך אפס דמנחה נבלת
 כהן כהן קדש לחמו העוה פסולה ומפרש טעמא דכיון דקדושת
 חיות הקדש אלא היכא שנתקדש בכלי שרת כדמוהי בריש המנחות
 דמי והיא עתפאר פסוס חיות הקדש משיח ליה אורכ והם ליכא
 שמשו חומרא דפרה הממירו שמהי בזה חיות הקדש וי"ל דמיייר
 דמת בזה שנתקדש והיא מנהי קדושה בלא שמן ו' במנחת חוטא
 בכלל ומיהו לשון לריד משמע מקלחה לחה ומקלחה יבשה וה"ל דהוא

לו.

קד א מ"י פ"א מהל'
מעילה ה"ט:
קד ב ג ד מ"י פ"י מהל'
טומאת אוכלין ה"ג:
קד ה מ"י פ"ח מהל'
אבות הטומאה ה"ג
וסי"ב ה"ד ועין כ"ח:
קד ו מ"י פ"א מהל'
טומאת אוכלין ה"א:

שיטה מקובצת

ו צירף לך שנתות. נים
 שפלות
 השלח מן סוכני ויניצו
 בו: **ב** לך דרס קילוח
 נים משפט דם שהוא
 נעשה חלל ממו הדם
 דרסו משק דם הדם
 קילוח המקין את הבהמה
 ג' ותיבת בחלתה שמיטה:
ד על הרלע של תרומה:
 ה' אחיזה אמר תלוי:
ו קורט קמה העביר
 במנחה נים ג'א במתה:
 כ' כלומר אמר נסמא
 נים חסר אמר דם אכל
 נים לכוונת שמיטה
 דאין מוניה. כ' נסמא
 נים מפרש חסר תיבת י'
 נים מילה: נים תיב
 נים חסר תיב חסר
 נים דם: נים ואת
 נים כלי לענן הכשר:
א נים מרחיב כן אחת
 נים ששה:

דביו גרשום

הוא! ואסורין בניה
ועבדו כלומר תכבדו
אשר בכבוד שויר וכו'
אשר בעל מוס: פרט
אלו קילוח. אפי' בחולות
שמיטה כשנקלטה דם
ממחמת חיותא של בהמה
ולדא חשבו דם חללים:
אפי' חזיר וכו' חולין.
כלומר חולין לא אוכלין
ועל שוורין: כל מידים
אשר יצאו מן החללה
אשר יצאו מן החללה
ועד סוף [מכשיר]. כלומר
החשובות של חשיטה ודם
החללים וכו'. צריך של
מנחה. כלומר יכש שאינו
בולב בשמן וטמא: ותינ
באן ראשון ושני. וכל
דאם אן ראשון מטמא
שני בקדש ואם שני מטמא
שלישי ואו לא:

שמה ירמיהו זה הרי הקול בתחלה היה
אין שם מקלח קדמך ר' יוחנן איתו
ומן מקלח והשתא פריך לרש לקיש
והכא לגבי הכשר ורעיש לכך איתו
פטר לרש קילוש שאינו מיתה
הגמשה ייאלה צו אכל לאחר מיתה
נחש נחש המהמית אפילו בחולין נמי
ת הוינן ב' פירש בקומטרס קורטי
ו שומרץ לענין טומאה מדמכי כף
נמחות (דף ע.) דלמך רבי יוחנן בללה
פנים מילה בעי וכו' דלא שייך
כל כהן דלא משאי לרש בגזירה
עמא אע"ג דכל העומד לשרוף כשרוף
זה שמיט והוא ענין קרין וגם
בתחלה כשהסול ענין וכו' ומ"ס
ותקדש הסול כלי אכל צו ב' מ"ס
אש בנים דרש קדשים לא מכשיר (א):

70

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones